

“సిద్ధాంతిగోరూ ?!”

ఇంటి బతుకు నుంచి వినిసిస్తున్న పిలుపుకు ఎవరూ అంటూ బయటకొచ్చి చూసేడు సిద్ధాంతి ఎదురుగా చిరు నవ్వు నవ్వుతూ బైరాగి

“నమస్కారవండి పంతులుగోరూ!”

“నమస్కారం...నమస్కారం... ఏవీటిలా పొద్దునే దిగబడ్డావు?” వలకరింపుగా అంటూ లోపలికి నడిచేడు సిద్ధాంతి.

అతని వెనుకనే లోపలికొచ్చేడు బైరాగి.

“కూర్చో!...” బైరాగి కూర్చోడానికి చిన్న స్తుతులు చూపించి, తన మంచంమీద కూర్చున్నాడు సిద్ధాంతి

సిద్ధాంతికి దాదాపుగా యాభై సంవత్సరాల వయస్సుంటుంది అంటుగా, వట్టె నామాలో నిగనిగలాడుతూంటాడు. ఉద్యోగ నుంటూ ఏమీ లేదు. సిద్ధాంతి తాత సీలకంఠంగరూ, తండ్రి సర్వేశ్వరశాస్త్రి గారూ ఆ మాత్రం, ఈ మాత్రం సంసా దించడంలో కొలువైన కాలవేసుకని తిన్నా గడిచిపోతుంది. అయినా అది సిద్ధాంతి కెంత మాత్రమూ ఇష్టంలేదు. వాళ్ళ సంసా దించిన అసి సాడువోదం కన్నా, దానికి మరికొంత జోడించి తన జీవనంలరం తన సంతానానికి యివ్వడం నుంచినన్న పాఠ మార్పిక నూ తాన్ని బాగా అమయలో పెట్ట దలచుకున్నాడు సిద్ధాంతి.

తాతగారు సీలకంఠంగరూ, తండ్రి సర్వేశ్వరశాస్త్రి గారూ, వేదంలో పండితులు. ఆనారాల్లో ఉన్నంత పిండాలు. అన్నింటకన్నా ముఖ్యం. వార సుదాంఠంమాసి నడచి శుభ కార్యానికి ముఖ్యార్థం నిర్ణయించేరాఅంటే అక్షరాలా, అన్ని విధాలా తాతదారుకంగా వుండేది. తాతగారి నుంచి కొంత, తండ్రి నుంచి కొంత నేర్చుకుని తన బీబివాన్ని ముహూర్తాలు పెట్టడం, పోకట్టు చూడటంలో తేలికరించి రెండు చేతుల్తోటి సంపాదిస్తూనే వున్నాడు.

సిద్ధాంతి భార్య కామాక్షి. భర్తకు ఆస్తినిధాన తగిన భార్య సిద్ధాంతి కో కొడుకు. ఆ కొడుక్కి తాతపేరూ, తండ్రి పేరూ కలిపివచ్చేలా సీలకంఠ సర్వేశ్వరశాస్త్రి అని పేరు పెట్టుకున్నాడు. పూర్తిపేరు లాదం గ్రామం అనుకని ‘శాస్త్రి’ అని ‘పేరుతో’ కొడుకుని చెలమణిలో

శవర్ణం

పెట్టాడనే చెప్పాలి. బైరాగి సిద్ధాంతి వేస్తూ, అతని చేతిలోని పంచాంగం వేస్తూ మాసి చిర్చిస్తూ నవ్వేడు. “ఏవీటి చెప్పవోయ్! బైరాగి? ఏవీటి విశేషం?” “అబ్బే!... ఏంలేదు పంతులుగోరూ, మూర్ఖాలు వచ్చేత్తప్పయి గదా? మా పిల్ల దానికి పెళ్లి సేసేయ్యాలని సూత్రవ్వాను. సంబంధవూ కుదిరింది.” బైరాగి చదువుకున్నవాడు కాదు. అలాగని

అతనికదోలోటు అని అనుకుంటే పొరకాటే. అవకాశం రాతేమిగాని, అదృష్టం ఏముక్కుని పట్టుంది అన్న నమ్మకం గలవాడు. సిద్ధాంతికి బైరాగి మీద, బైరాగికి సిద్ధాంతి మీద విరళితమైన అభిమానవూ, నమ్మకమున్నూ. “అమ్మాయి పేరేవిటా వు?” పంచాంగంలోకి చూస్తూ అన్నాడు సిద్ధాంతి. “అచ్చిరుండి” “అల్లాడు పేరో?” “నారాయణ రావండీ.”

తనకు జరిపించాలి లేకపోతే... నా నోటితో నేను కూడదుగని, నీ కూతురి కాపురం సుఖంగా జరిగదయ్యా!!”

పిద్దాంతి నెప్పన విషయాల్లో కొట్టేయ వలసినవి ఏవీ లేవనిపించింది బైరాగికి.

“పిద్దాంతిగారు సెప్పిందే నిజమే అయ్యిందాటి. ఒకవేళ అలా జరిపించకపోతే కూతురి కావరం పొడైపోదా???”

ఆ విషయం తిట్టుకోగానే ఒళ్లు జలద రించింది బైరాగికి. తనకు అన్నీ జరిపిస్తా నన్నట్లుగా బు అను పూసే, పిద్దాంతి చేతిలో వద రూపాయలుంచి కదిలేడు బైరాగి.

“పొద్దునే వదిలూపిచాలు అదాయం. ఇంతకీ ఆ బైరాగి కూతురి పెళ్లి ముహూర్తం అంత బావుందా?” కామాక్షి నవ్విందింది.

ఫక్కున నవ్వేడు పిద్దాంతి. అతనలా నవ్వుతుంటే ముందు విరిగినవన్ను లోటు న్నవ్వుంగా కనిపిస్తోంది.

“ముహూర్తాలు నిర్ణయించి సెట్టివర కేనే ఇవన్నీ. ఆ తరువాత వాళ్లెలా అఫూరిస్తారో మనం ఆలోచించకూడదు.

విందుభోజనాలూ, దానాలూ యివ్వాలని చెప్పేమా అంటే, సిట్టిన ముహూర్తాన్ని గతిగా నమర్చింను కుండులేనుమా!! ఏదో మామూలుగా చెప్పే యిడంపి ముహూర్తం అంటే వాళకీ మనసుదా బలంగా నమ్మకం కలగొద్దు??...అయినా, ఇవన్నీనికెందుగా నీ ఆబ్బాయి శాస్త్రి లేడెదా??”

“అ! అ! వాడిందాకల్తే లేచి అలా విల్లోని వసారాలో కూచున్నాడు. ఆ బైరాగితో మీరు మాట్లాడుతుంటే వాడెందుకూ మధ్య??”

సహజంగా వున్న దీర్ఘంతో సురింక సాగిడిసింది కామాక్షి మాటని.

బయట ఎండి క్రమంగా పెరుగుతోంది. వీధిది కిటికీదగ్గర మడతకుర్చి వేసుక్కూ రుక్కాడు సిద్దాంతి

బయటనుంచి లోపలికి వచ్చాడు శాస్త్రి:

“ఇలా కూచోరా శాస్త్రి! నీతో మాట్లాడటం” దగ్గరేవున్న బల్లచూపించాడ సిద్దాంతి.

“నిన్నవో సంబంధం వచ్చింది. పిల్లల కలకలంగా వుందిట. మాంచి సాంప్రదాయం, కరువూ, ప్రతిష్ఠాగల యింటిబిడ్డ. నువ్వు కీం అంటే సంబంధం భాయపర్చేస్తాను.”

శాస్త్రి కలవంచుకొని వింటున్న వాడల్లా

తలెత్తి తం.డివేపు చూసేడు - బయట ఎండలో మార్పు కనిపిస్తోంది క్రమక్రమంగా.

“చున్నతం నాకు పెళ్లి చేసుకోవాలని లేదు.”

“ఏం?”

“ఏం? అంటే ఏదీకెప్పలేదు. పెళ్లంటే నాకు ఇచ్చితమైన అభిప్రాయాలు వున్నాయి. నేను చేసుకునే అమ్మాయి విషయంలో కూడ నాకు కొన్ని అభిప్రాయాలున్నాయి.”

దృఢ నిశ్చయంతో అంటున్న శాస్త్రి వేపు చూసి విసుగ్గా నిట్టూర్చాడు.

తను కళ్ళముందే ఏంతో పెద్దవాడయి పోయాడనిపించింది. ఈ కాలంలో కుర్రోళ్లె యంత-వాళ్లెంతలిస్తే అంత పెద్దవాళ్ళవ్వు కనీసమర్హదలూ లేవు

చివరికి నోరు విప్పేడు సిద్దాంతి. “మా డా! శాస్త్రి! నీకు ‘పెళ్లి’ విషయంలో విలాటి అభిప్రాయాబన్నాయో మాకు తెలియ చేయండే మాకు విలా తెలుసుంది? అయినా మేమేం నీకు సరైన సంబంధమే తీసుకోసాం గాని, బొత్తిగా ఏ నె ధ వ ముం డ నో తెస్తాముటా??!”

శాస్త్రి తండ్రితో వాదించడయికోలేదు. అయినా తన మనస్సుని తండ్రిముందు వరచాలని భావించాడు.

“నాకు అన్నివిధాలుగా వచ్చినదే, నేను మెచ్చినదే నేనే వించుకుంటాను. మీకు ఈ విషయంలో శ్రమ యివ్వడయికోలేదు.” అన్నాడు శాస్త్రి.

“పోనీ ఈ రాజమంద్రం అమ్మాయిని

“పోనీ ఈ రాజమంద్రం అమ్మాయిని

ఓ సారి చూడగూడదట! ఇందులో నువ సామ్యేం బోయింది?” రాగం తీసింది

కామాక్షి చిన్న నందు చూసుకుని. “ఏందుకీ పెళ్లి చూపులూ? అతంగా లున్నూ? నా కిటువంటివేమీ నచ్చవు. నేను ఇప్పుడిప్పుడే పెళ్లి చేసుకోవని వాళ్ళకీ కబురు చేసేయ్యండి.”

దిగ్గునలేచి కదిలేడు శాస్త్రి.

రెండు భిచ్చ ధనాలు కలవ్వు. ఒకవేళ కలిస్తే సిడుగులువడి ప్రకృతే మారిపోతుంది. అలాగే రెండు భిచ్చమైన వ్యక్తే త్యంగంబాళ్ళు, వాళ్లెలాటి బంధుతనం గలవాళ్లెనా ఏకాభి ప్రాయాబ్బి కలిగుండరు ఆ కొవలోని వాళ్లె పిద్దాంతి, శాస్త్రినూ. “పిద్దు విగలాగ, దూడ దిగలాగ” అన్నట్లుగా వుంటుంది వరిస్థితి.

“పిద్దు విగలాగ, దూడ దిగలాగ” అన్నట్లుగా వుంటుంది వరిస్థితి.

బైరాగి తన కూతురి పెళ్లి అట్లు హానుగా ఆనానికి, భూతికీ మధ్యనున్న భాళి జాగా అంత నిండేటట్లు వందరేసి చేసేడు. ఒక్కగా వొక్క కూతురు పెళ్లికి ఏ ఒక్క బంధువూ, మిత్రుడూ, కావలసిన హాడి దుష్టి చేడుగా పరరించకూడదనే సిద్దాంతి నలహాలో అందరికీ సంతృప్తిగా విందులూ చేసేడు. గుప్పెను విండా అక్షంతిల్లి పట్టుకుని ‘ద్విష్టుమంగళీభవ, శతాయుష్యు’ అంటూ దీనివేసెరు వాళ్ళు.

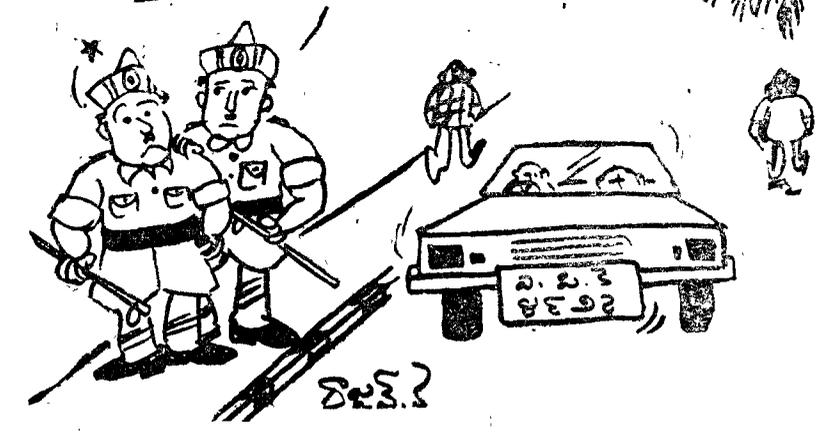
బైరాగి ఓ మారు రూపాయలూ, వందా, వొక్కా, కలిపి సిద్దాంతికి చదివించి కాళ్ళకు వడి, వడి దండం వెట్టుకున్నాడు.

“పిద్దాంతిగారూ! మీ పే తు లో ట

“పిద్దాంతిగారూ! మీ పే తు లో ట

“పిద్దాంతిగారూ! మీ పే తు లో ట

యస్.బి.శారు "ఎ.బి.కె. 4927" సెంటర్ కాటు పోకిలే? కేసు రెయిసున్నరు. త్రులు త్ర సెంటరు ఎలా ప్రొంబుండ్? కికి మైస్ తెరిస్తే ఓక్కరవ్వు చెలుకురు!

పట్టేరి ముహూర్తం నల్లగ నూలేళా , వీళ్ల సావల్ బతకాలని దీనివండ్లి బాబూ !!

బైరాగి ఆస్వాయతకు మురిసిపోతూ ఆ బంటును మనసారా దీనించి కదిలేడు సిద్ధాంతి.

ఆరు నెలలు కాలగర్భంలో గడిచాయి. అనోన్యంగా జీవించే బ్రతుకుల్లో విప్రులు కురియడానికీ, వాళ్ల జీవితాలతో చెలగాటా లాడానికీ ఆరైల్లు చాలు.

అట్లుపోనంగా ఆకాశమంత వందరి కింద పెళ్లిచేసుకుని, గుండెల్నిండా భవిష్యత్తుమీద ఆశల్ని నింపుకుని వెళ్లిన బైరాగి కూతురు ఆరైల్లయేనర్కి విధనై తిరిగి వచ్చేసింది. ఆమె మాకు సంవత్సరాలజీవితం ఆరైల్లలో కూరిపోయింది.

ఆమె భర్తూహీన అయినప్పుడు బైరాగి గుండెలు పగిలిపోయాయి. వడేసి గజాలకో అడుగుచొప్పున అంగలు వేస్తూ సిద్ధాంతి ముందు వాలేడు భోరున ఏడుస్తూ.

“ఏటిది సిద్ధాంతి బాబూ? దాని కరమ పిండుకిట్లా కాలింది? అదేం పాపం జేసింది? దాని బతుకులో ఏ అగ్గిరవ్వ వడింది? ఏ దుర్మూర్తం దాని ననుపూ కుంకాల్ని తుడిపేసింది? గుండెలు కొట్టుకుని ఏడుస్తూ గుమ్మంలో చలికిల పడిపోయాడు బైరాగి.

సిద్ధాంతి అనాక్కయిపోయాడు. కామాక్షికి నోటమాట రాలేదు. “తనకు తెలిసినంత వరకూ ఏ దోషమూ లేదు ముహూర్తంలో. ఆమె జాతకంలో కూడా నైధ్యం కనిపించ లేదు. చెప్పాలంటే పైగా ఆమె ననుపూ కుంకుమతో చాలాకాలం బ్రతుకుతుండనే గ్యారంటీగా చెప్పగలడు. మ రెండు కిలా జరిగింది?” తనలో తనే ప్రశ్నించుకున్నాడు సిద్ధాంతి.

పమాధానం అంత వేగంగా దొరకదు. ముహూర్తంబలమీద మంచి నమ్మకం వున్న సిద్ధాంతి తాను పెట్టిన ముహూర్తాన్ని మళ్లా పరీక్షించుకున్నాడు. దోషం లేదెక్కడామా. దోషమల్లా విధిదే అయివుంటుందని మనస్సులో తలపోసేడు.

“బైరాగి నా వృత్తిమీద పమాణించేసి చెబుతున్నాను. ముహూర్తంలో ఏ దోషమూ లేదంటే నమ్ము. ఎంతో మందికి పెళ్లిలగ్నాలు నిరయంచేసేను. నా తెక్కల్లో తప్ప దొర్లడానికీ లేదు. విందుచేత ఇలా జరిగిందో అర్థం కావడంలేదు. నాకు తెలిసిందల్లా ఒక్కటే! మనం దిన్ని భావించి,

ఆ ద ర్శ ం

వీలా చరణా ఆ విధి నిర్ణయం (క-లం జరగాల్సిందేనయ్యా!

కాసిన్ని వేదాంతపు అమృతగుళికలు బైరాగి తడి గొంతులో వేసి ఓదార్పాలని చూసేడు సిద్ధాంతి.

నమ్మకం నమ్మవేస్తూ మనిషి గుండెల్ని పిండివేసే విషాద సంఘటన జరిగితే? ఆ మనిషి నాస్తికుడన్నా అవుతాడు, పిచ్చి వాడన్నా అవుతాడు. అయితే బైరాగి రెండూ కాలేదు. కాని, గ్రహణంవట్టిన సూర్యునిలా ముఖాన్ని రెండుచేతుల్లో కప్పకుంటూ సిద్ధాంతి ఇంటి మెట్లు దిగేడు. మూర్తిభ

లోయలో కోయిల

కవితావేశంతో పొంగే నా హృదయం ఒక చలనోచ్ఛల ఊయల - ప్రకాంత ప్రకృతిలో మోసబోధచేసే కొండమీది కోవెల - అనుభూతులు పూతలు పూసే అలల మీది సీరివెన్నెల జడజగతును సమ్మోహనంచేసే చిగురాకు లోయలో కోయిల!

- కలికిరి వి. అబ్దుల్ ఖాదర్

విందిన విచార వదనుడైన ఆ బైరాగిని మాన్మా గర్భిగా నిట్టూర్పాడు సిద్ధాంతి. బయటనింనుని అంతవరకూ సిద్ధాంతి మాటల్ని, బైరాగి ఆవేదననీ వింటూ నిశ్చేష్టుడైపోయిన కాస్తి మనస్సు నిశ్శబ్దంగా రోదించింది. వనానంగా లోవలికి అడుగులువేసేడు.

“ఇంతకీ ఏంచేసావురాకాస్తి?” లోపలకు వచ్చిన కొడుకుని ఏవీజరగవల్లుగా అడుగు తున్నాడు సిద్ధాంతి. తండ్రి వేసిన ప్రశ్నకు కాస్తి గుండెలు కుత కుత లాడేయి. తమాయించుకున్నాడు

“ఏవీ ఆలోచించుకోలేదంతవరకూ.”

“అదేం? ఏ విషయమూ చెప్పకుని చాలాకాలంకిందటే చెప్పేను నీకు మనమీద నమ్మకం పెట్టుకుని వాళ్ల ఆ అమ్మాయికి ఏ సంబంధవూ తూడటంలేదట.” కాస్తి ఏవంటాడోనని చూసేడు సిద్ధాంతి.

“అంటే? నాకీప్పుడిప్పుడే వెళ్లి చేసు

కోవాలని లేదని వాళ్లకు కబురు చేయలేదా మీరు?” అన్నాడు కాస్తి లేదన్నాడు సిద్ధాంతి.

“అవును. మీరెందుకు తెలియవరుస్తారు? మీ స్వార్థంకోసం నిదుటివాళ్ల అమాయకత్వంతో ఆటలాడుకోవడం మీకు తెలుసు. ముహూర్తాలూ, పడికట్లూ, విందు భోజనాలూ, మీకు భారీగా దానాలూ, కానుకలూ అనివెప్పి, పాపం, ఆ బైరాగిని పీల్చి పిప్పిచేసేరు. అస కూతురు నుఖాన్ని ఆశించి, మీరెడెబితే అది చేసేడతను. ఇప్పుడేం జరిగింది??

కడుపునొండా తిని, ఏవేవో నాలుగు దీనించిన ఈ పెద్దలు ఇప్పుడమె జీవితాన్ని బాగుచేయగలరా? తుడిచిపెట్టుకు పోయిన ఆమె మాంగల్యాన్ని తేగలరా? కనుదృష్టి అనీ, శుభమ హూర అనీ, అమాయకుల మనస్సులో లేనిపోని సరికి భావాల్ని బలవం తంగా రుద్దే మీవంటి వాళ్లు ఆ తండ్రి మనస్సును యివ్వడు ఏవీ నెంటిమెంట్లలో చల్లబరుస్తారో చెప్పండి? నలవలన యివ్వడమే కాదండీ! అవి ఎంతగానీ విధంగా వాళ్ల జీవితాలో వనిచేసా యోశోచించాలి.”

సుడిగాలిలా నాలుగు మాటల్ని దబదబా దులిపి విసురుగా బయటకు వెళ్లిపోయాడు కాస్తి.

సిద్ధాంతి ముఖం విరర్ణమైంది. తనుకన్న కొడుకు, తన తాతకీ, తన తండ్రికీ వారను డౌతాడనుకున్న కాస్తి యిలా చడమడా లాడేసర్కి తడబడిపోయాడు పాపం!

ఆ రాత్రి కాస్తి యిల్లు చేరనేలేదు.

* * * తెల్వారేసర్కి యింటికి వచ్చేసిన అతిథుల్ని మాసేసర్కి కంగారుపడిపోయారు సిద్ధాంతి, కామాక్షి.నూ.

పాదావుడిగా వాళ్లను గదిలో కూర్చోపెట్టి కామాక్షిని లోపలికి పిలిచేడు.

“వాళ్లు రాజమండ్రి వాళ్లు, ఓసారి కాస్తిని మాసిపోవమని నచ్చారు. వాడు రాగాన్నే కస్సుబున్ను లాడవద్దని చెప్ప” అన్నాడు.

కామాక్షి అలాగేనంటూ తల వూపింది.

ఆ మాటలూ, ఈ మాటలూ జరిగేయి తలరానుంచీ వున్న బీరకాయమీచు సంబంధాల వెలికి వచ్చాయి. కాస్తి కోసం అంత ఎదురుచూస్తున్నారు!

దీర్ఘదుకుంజనువైద్యం

దురభ్యాసములకు లాభివై.
దాంబళ్ళసోభ్యంపొందలేనివారికి
హిందూ దినపత్రిక వ్యాధులకు
పోషణ ద్వారా పరిశోజం(బుద్ధ)
ఇస్పాఫీలియా ఉబ్బసం (దమ్ము)
జీర్ణాశయ(గ్యాస్ట్రిక్)మూత్రస్త్రీల
వ్యాధులకు ఆపిరేషన్ లేకుండా
చికిత్స చేయబడును. -రంజి

డా. దేవత

వైద్యులు

మూలశంకకు
తరగ
సమ్యక్ చికిత్స
పాడనేనా
చికిత్సను పొందండి
శస్త్రచికిత్స
అవసరములేదు!

నహించలేని వాడ ఉందా? తీవ్రంగా దురద
తందా? కుంటకొ వెళ్తున్న వదుతుందా?
అమోఘమైన చికిత్స. ఎంత మాత్రము
కాలయాపన చేయవద్దు! ఉపేక్షిస్తే తీవ్రమైన
వరిస్థితులకు దారి తీసి-శస్త్రచికిత్స తప్పనివరి
కొతుంది. నళాలలో హెడెన్ సాతో ఉపశ
కునాన్ని పొందండి. అది నమ్మకమైన ఆర్యను
మూలశంక విశేషము. 108 కేళాలలో
వైద్యులందరూ పాఠము చేస్తున్నాడు!
హెడెన్ సాతో ఉండే అమోఘమైన మందులు
శ్రమంగా గుణాన్నిచ్చి వారను దురదను
శమింపజేస్తుంది-చికిత్సము ఎంతమాత్రము
కష్టపనిపించదు.
గమనించండి నళాలలో హెడెన్ సా
చికిత్స చేసుకుంటే ముస్సుండు శత్రు
చికిత్స అవసరముండదు!

ఆ ద ర్శ న

అప్పటికే పది దాటింది. శాస్త్రి జాడ
లేదు. కాలు గాలి వ పిల్లల జయటికీ,
యింట్లోకి తిరగసాగేడు సిద్ధాంతి.
పదకొండు దాటింది. ఇంకా శాస్త్రి
జాడలేదు.
శాస్త్రి ఓకే అంటే ఈ సంబంధాన్ని
ఖాయం చేద్దామని మాస్సున్నాడు సిద్ధాంతి.
అమ్మాయిని యింతకు మునుపే చూసి,
వచ్చిందని శాస్త్రికి చెప్పేయడం కూడా
జరిగింది.

కురో పదినిముషాలు భారంగా గడిచేయి.
దురదగా వాకిట్లో పత్యక్షమయ్యాడు
శాస్త్రి, మెళ్ళో దండ తో. వక్కనే
వడిచాస్తున్న బంగరపు బొమ్మతోయింట్లోకి
అడుగేస్తూ వచ్చాడు.
సిద్ధాంతి, కామాక్షి, వచ్చిన బంధువులూ
అందరూ రెప్ప వేయకుండా మాస్సుండి
పోయారు.

శాస్త్రి ముఖంలో గంభీరత కనిపిస్తోంది.
తన్నుగా తండ్రి దగ్గరికి వచ్చేడు.
“మమ్మల్ని ఆశీర్వదించండి నాన్నా!
మీ అనుకూల లేకుండగా రిజిస్ట్రారు
అఫీసులో పెళ్ళి జరిగిపోయింది. ఈమె మీ
కోడలు విజయ...”

చెప్పి భార్యతో కలిసి సిద్ధాంతి పాదాలకు
నమస్కరించడానికి వంగేడు జంటగా.

చటుక్కున పాదాల్ని వెనక్కు లాక్కున్నాడు
సిద్ధాంతి అతన్నో కోపాగ్ని రగుల్తోంది.
కళ్ళ చింతనిప్పుల్లా వున్నాయి. గుండెలో
మంటలు రేగుతున్నాయి.

“పోయిక్కణ్ణింది. నా ఆశల్ని నాపరువునీ
విలువునా మంటగలిపి, మళ్ళి నన్ను ఆశీర్వ
దించమని పిన్ను లేకుండావచ్చావా? అందుకేనా
నాకిప్పుడిప్పుడే పెళ్ళి చేసుకోవాలని లేదని
చెప్పేవు?”

తండ్రి కేకలకు శాస్త్రి తొందరపడలేదు.
నిదానంగా తండ్రి ముఖంలోకి చూసేడు.

“చూడండినాన్నా! మీరు మీ సిద్ధాంతా
లకీ, మీ వమ్మకాలకీ వీలా అయితే (పాదాల్ని)
సైతం ధారబోస్తారో, నేనూ అలాగే, నా
ఆశయాలకీ, అచరణలకీ ప్రాణంధారపోస్తాను.
మీరు చూసించే ఈ సంబంధంతో నేనో
సాతికవేలకి అమ్మడుపోయి, మనమేమీ చంపు
కుని వ్యక్తిత్వం లేకుండా బతకాలా?...లేదు

లెక్కా - పక్కా !

కోరు కెక్కితే
బ్రతుకు ఒక రెక్క
వాలినటె లెక్క;
విన్నికలో దిగితే
మనిషికి పిచ్చెక్కి
నట్టే పక్కా !

- యస్. యస్. రెడ్డి

-అలా వీలేదు.
ఈమె ఎవరో గాదు. ఎంతో వమ్మకంతో
మీ దగ్గర ముహూర్తాన్ని వేయించి, మీ
స్వార్థపు మాటలకు తొంగి, నేకేకు వేల
రూపాయలు ఖర్చుచేసి విందులూ, సోనాలతో
మహాఘనంగా కూతురి పెళ్ళి చేసిన బెల్లాగి
ఒక్కగానొక్క కూతురు విజయలక్ష్మి.
ఆరెళ్ళు తింక్కుండానే భర్తనుపోగొట్టుకున్న
అభాగ్యురాలు.”

“అ...!” అన్నార సిద్ధాంతితో కలిసి
అందరూ.

“అవును. ఈమెనే నేను ఈ రోజు
రిజిస్ట్రారు అఫీసులో వివాహం చేసుకున్నాను.
మా వివాహానికి ఖర్చు ఎంతో తెలుసాండీ?...
ఈ మెడలోని దండలతో కలిసి కేవలం పది
రూపాయలు.

మా పెళ్ళికి బాణాజు, భజంతీలు లేవు
సన్నాయి వాడ్లాలు అనలే లేవు. విందులూ,
సోనాల పేరుతో అనవసర ఖర్చులు అనలే
లేవు. ఆ ఖర్చుతో చెయ్యాలనుకుంటే ఓ
చెయ్యి మంది దరిద్రులకి ఓ ప్లాట కడుపు
నిండా భోజనం పెట్టొచ్చు.

ఓ పక్క దేశంలో దరలూ, జనాభా
పెరిగిపోతోంటే... పట్టెడు మెతుకులకోసం
దరిద్రులు అల్లాడతాంటే, ఈ వృధా
అలవాటూ, వృధా ఆచారాలుపేరిట డబ్బునీ,
శ్రమనీ, కాలాన్నీ వ్యర్థం చేయడం ఏం
బాగుంటుంది?”

అందుకే నేనీవి చెప్పేను. ఈసమాజంలో
ఏమీ ఆధారాలేని ఓ అభాగ్యురాలి బతుక్కి
అర్థం కల్పించానన్న ఆత్మస్మయిర్యం నా
కుంది... మమ్మల్ని మనసారా దీనించండి...”

అప్పుడు నవరత్న మానమోతున్న సూర్యుణ్ణి
శాస్త్రి ముఖంలో చూపేరంతా...!